

“את האישה היחידה של חיי, היה חוזר ואומר לה, במקום להוציא מפיו את המילים הפשוטות, המפורשות, “אני אוהב אותך.”
בתוך ערן פעור חלל, כזה שלא יכול להתמלא.

גופה הענוג של נאווה, אהובת נעוריו, לא מספיק עבור הריק המתרחב, וגם לא גופן של נשים אחרות. אולם לאחר תאונה טראגית, שמותירה את נאווה משותקת ברגליה, ערן מתמלא חמלה, ובמקום למסור לה מכתב פרידה מנוסח בקפידה, הוא מכריז שיתחתנו בהקדם.

העשורים חולפים ואנחנו איתם, מבקרים את ערן ונאווה בתחנות שונות במהלך חייהם. התמונה הזוגית שנראית אידילית מבחוץ, הגיבור שהציל את הנסיכה, מתגלה ככזאת שמסתירה סערות נפש, מאוויים סודיים ותהיות מרירות על מה שהיה יכול להיות. ולמרות הכול, ואולי בגלל, השניים דבקים זה בזה ומסרבים להינתק.

בעברית רגישה ונקייה, עדינה ומדויקת, עמיר תומר צולל אל נפשו המורכבת והחצויה של דמויותיו. זהו סיפור שלא מייפה את המציאות של זוגיות ואהבה, אלא פורש אותה כפי שהיא: סדרה של בחירות והחמצות, טלטלות עזות ושינויים דרמטיים, תשוקה עזה שמתנגשת עם נאמנות קשיחה, והשוני בין החיים שתכננו – לחיים באמת.

ספר זה הוא רומן הביכורים של **עמיר תומר** – סופר, משורר ומתרגם, שעוסק בכתיבה יוצרת מאז שפרש לגמלאות בשנת 2020. הוא בעל תואר שלישי במדעי המחשב, ובעל תואר שני בכתיבה יוצרת. לאחר 25 שנים של עבודה בהנדסה וניהול ב"רפאל" הקים את המחלקה להנדסת תוכנה במכללה האקדמית "כנרת" שבעמק הירדן ועמד בראשה כ-11 שנים. במקביל עבד גם כמרצה מוערך (בדרגת פרופסור) באקדמיה ובתעשייה, ומילא שורה של תפקידים ציבוריים. מאז 2021 הוציא לאור שני ספרי שירה, ספר שמכיל אוסף סיפורים קצרים וספר שירים מתורגמים, יצירות פרי עטו מפורסמות בכתיבת שונים, והוא ממשיך וכותב עוד ועוד. הוא נשוי לדליה, אב לִבְנוֹ נועם ולִבְתוֹ נוגה, ומתגורר ביישוב רגבה שבגליל המערבי.